

[Finansministeren.]

udkast til nye toldforvaltningsbestemmelser. Forslaget til toldlov er i overensstemmelse med kommissionens udkast.

Hovedtrækkene i den gældende toldbehandlingsprocedure er som bekendt, at transportmidler og varer, der ankommer her til landet, straks kommer under toldkontrol, og at varerne skal oplægges på toldvæsenets pakhuse og pladser, medmindre indføreren straks ved indførslen eller losningen betaler tolden og de forbrugsafgifter, der skal betales ved indførslen. Varerne bliver så først udleveret af toldvæsenet til indførerens fri disposition, når told og afgifter er betalt. Det såkaldte kreditoplag giver dog mulighed for kredit med toldens betaling for nogle, men langtfra alle varegrupper. Kreditoplagsberettigede varer kan udleveres til indførerens frie disposition, når tolden af varerne er beregnet og debiteret indføreren, og tolden afregnes så efter ret udviklede regler. For enkelte forbrugsafgifter gælder tilsvarende kreditordninger.

Der findes visse muligheder for at oplægge indførte varer på private pakhuse og private frilagre, men varer, der oplægges her, er heller ikke til indførerens fri disposition, før told og afgifter er betalt eller debiteret.

Under det gældende system er det derfor nødvendigt at opretholde et stort antal toldpakhuse til varers oplæggelse, og toldpakhuse findes da også i de fleste byer.

Det toldbehandlingssystem, som den nye toldlov skal give mulighed for, afviger meget væsentligt fra det gældende. Under det kommende system skal indførte varer registreres hos toldvæsenet. Ved registreringen sikrer man sig oplysning om varemottagerens navn og adresse og om det sted, hvor varerne vil blive opbevaret, samt sådanne oplysninger om varerne, at de senere kan identificeres. Når godsregistreringen er foretaget, kan varerne overføres til det angivne opbevaringssted, der normalt vil være varemottagerens lagerlokaler. Oplæggelse af indførte varer på toldpakhuse falder således bort.

Registrerede varer skal dog ikke kunne tages i brug af varemottageren, før varerne er fortoldet. Fortoldningen skal ske på grundlag af en skriftlig angivelse, som vare-

mottageren skal indsende til toldvæsenet inden 7 dage efter registreringen. Ved fortoldningen beregner toldvæsenet told og eventuelle afgifter af varerne. Fortoldningen vil som hovedregel kunne foretages på grundlag af angivelsen, og hvis et eftersyn af varerne anses for nødvendigt, vil toldvæsenet foretage eftersyn af varerne på opbevaringsstedet. Når en fortoldningsangivelse indgår til toldvæsenet inden kl. 10 om formiddagen, vil toldvæsenet normalt kunne foretage fortoldningen samme dag, og varemottageren modtager så næste dag skriftlig underretning om størrelsen af told og afgifter på varerne, hvorefter han kan tage varerne i brug.

Ved forslaget foreslås der endvidere indført en almindelig kreditordning med hensyn til tolden og de forbrugsafgifter, der ifølge forbrugsafgiftslovgivningen skal betales ved indførslen. Kreditordningen omfatter dog kun told og afgifter af varer, der indføres i erhvervsmæssigt øjemed, men ikke varer til privat brug. Samtidig bortfalder så det eksisterende kreditoplag.

For toldens vedkommende går forslaget ud på en kvartalsvis afregning. Efter hvert kvartals udløb opgør toldvæsenet tolden af de varer, der er registreret for hver enkelt varemottager i kvartalets løb, og varemottageren skal så indbetale tolden senest 1 måned og 20 dage efter kvartalets udløb. Den gennemsnitlige kredittid for tolden bliver således på ca. 3 måneder. Der foreslås dog en enkelt undtagelse fra denne afregningsform, nemlig for tolden af vin. Grundlaget for afregningen af vintolden skal ifølge forslaget ikke være registreringen, men banderoleringen, der i forvejen er grundlaget for afregningen af vinafgiften. Kreditperioden for vin bliver herved længere end de 3 måneder, der gælder for tolden af andre varer. Vin har hidtil været kreditoplagsberettiget, og det har vist sig, at vin i almindelighed har ligget længere på kreditoplag end andre kreditoplagsvarer.

For de forbrugsafgifter, der skal betales ved indførslen, og det vil hovedsagelig sige merværdiafgift, foreslås en månedlig afregning. Forbrugsafgifterne af varer, der er registreret for en varemottager i løbet af en måned, skal efter forslaget indbetales til toldvæsenet inden udgangen af den følgende